

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 94/2022
08.03.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Радмиле Драгичевић Дичић и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др, због кривичног дела тешка крађа у покушају у саизвршилаштву из члана 204. став 1. тачка 1) у вези члана 30. и 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА - адвоката Милана Латиновића и адвоката Стевана Обренова, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Бечеју 7К. 443/2016 од 21.05.2021. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 898/21 од 03.11.2021. године, у седници већа одржаној дана 08.03.2022. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА - адвоката Милана Латиновића и адвоката Стевана Обренова, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Бечеју 7К. 443/2016 од 21.05.2021. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 898/21 од 03.11.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бечеју 7К. 443/2016 од 21.05.2021. године, окривљени АА, поред окривљеног ББ, оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешка крађа у покушају у саизвршилаштву из члана 204. став 1. тачка 1) у вези члана 30. и 33. КЗ, изречена му је условна осуда и то тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 6 месеци и истовремено одређено да се наведена казна неће извршити уколико окривљени у року од 2 године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Одлучено је и о трошковима кривичног поступка, а како је то ближе опредељено у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 898/21 од 03.11.2021. године, одбијене су као неосноване жалбе бранилаца окривљених АА и ББ и пресуда Основног суда у Бечеју 7К. 443/2016 од 21.05.2021. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднели су браниоци окривљеног АА - адвокат Милан Латиновић и адвокат Стеван Обренов, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) у вези члана 439. тачка 1), члана 438. став

1. тачка 9) и члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости и побијане пресуде укине или исте преиначи и окривљеног АА ослободи од оптужбе, сходно члану 423. став 1. тачка 2) ЗКП.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и бранилаца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА је неоснован.

Указујући на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, браниоци у поднетом захтеву наводе да изрека побијане пресуде не садржи радњу извршења кривичног дела за окривљеног АА (као и за окривљеног ББ). Наиме, у чињеничном опису изреке пресуде се наводи да су окривљени АА и ББ „по претходном договору и у заједници“ са још три лица против којих је раздвојен поступак „обијањем затвореног простора, као и савлађивањем већих препрека покушали другом да одузму туђу покретну ствар“, али да се у даљем делу чињеничног описа изреке не наводи ни једна конкретна радња извршења кривичног дела која се везује за окривљеног АА (и окривљеног ББ), већ да се у изреци искључиво у односу на ове окривљене наводи да су исти „чекали комби возилом у улици ...“.

Захтевом за заштиту законитости бранилаца окривљеног се указују и на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, наводима да је првостепени суд извршио прекорачење оптужбе, обзиром да је у диспозитиву оптужног акта у односу на окривљене АА и ББ стајало да су исти као „остали окривљени били у близини и чували стражу“, а што је првостепени суд изоставио и у изреку пресуде додао речи да су исти „чекали комби возилом у улици ...“.

По оцени Врховног касационог суда, неосновано браниоци у поднетом захтеву указују на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП и битну повреду одредаба кривичног поступка из из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП. Околности наведене у предметном захтеву одбрана окривљеног АА изнела је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и с тим у вези, у образложењу пресуде, на страни три, став четири, у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП и на страни три, став пет и страни четири, став један и два, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, дао довољне и јасне разлоге, које Врховни касациони суд прихвата и, у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, на те разлоге упућује.

Поред изнетог, браниоци окривљеног АА у поднетом захтеву истичу и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и као незаконите доказе означавају исказе саокривљених ВВ и ГГ. Наведени докази, по ставу одбране, су изведени супротно одредби члана 406. став 1. тачка 5) ЗКП, јер се првостепени суд уопште није упознао са садржином ових исказа у смислу цитиране одредбе ЗКП, нити је то констатовао на записнику о главном претресу, у смислу члана

406. став 3. ЗКП. Из изнетог произилази да суд у том смислу уопште није ни извео одговарајући доказни поступак.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног су по оцени овог суда неосновани, а ово из следећих разлога:

Одредба члана 406. став 1. тачка 5) ЗКП омогућава суду да на главном претресу изведе доказ вршењем увида или читањем садржине записника о исказу саоптуженог према којем је кривични поступак раздвојен или је већ окончан правноснажном осуђујућом пресудом.

Из списка предмета произлази да је првостепени суд на главном претресу одржаном дана 02.12.2020. године у доказном поступку извео доказе, поред осталог и читањем записника о саслушању осумњиченог ГГ пред ОЈТ у Новом Саду Ктр 3840/15 од 02.03.2016. године и осумњиченог ВВ пред ОЈТ у Новом Саду Ктр 3840/15 од 02.03.2016. године. Чињеница да првостепени суд на записнику о главном претресу није формално означио да је наведене записнике прочитао на основу одредбе члана 406. став 1. тачка 5) ЗКП, не чини ове доказе незаконитим, с`обзиром да су наведени записници „прочитани“, а што представља један од начина извођења доказа. Наиме, одредбом члана 405. став 1. ЗКП, којом је прописано упознавање са садржином писмена и снимака је, поред осталог, наведено и да ће се у исправе које служе као доказ извршити увид или ће, ако веће оцени да је то потребно, председник већа укратко изнети њихову садржину или их прочитати.

Сходно изнетом, иако суд на записнику о главном претресу од 02.12.2020. године није прецизирао да је упознавање са садржином записника о исказима саокривљених извршио у смислу члана 406. став 1. тачка 5) ЗКП, јасно је да је применио управо означену одредбу Законика о кривичном поступку, због чега су изнети наводи захтева за заштиту законитости којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, од стране Врховног касационог суда оцењени као неосновани.

Поред наведеног, образлажући повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, браниоци окривљеног наводе и да су искази саокривљених ВВ и ГГ незаконити доказ и с`обзиром да поступајући јавни тужилац ни у оптужном предлогу ни на главном претресу није предложио читање ових исказа. По ставу одбране, на описани начин суд је повредио одредбу члана 15. став 4. ЗКП, јер читање ових исказа од странака никада није предложено. Међутим, како повреда закона из члана 15. ЗКП, није законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости окривљеном преко браниоца у смислу члана 485. став 4. ЗКП, то Врховни касациони суд изнете наводе захтева није посебно ценио.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама нису учињене повреде закона на које се неосновано указује захтевом за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА - адвоката Милана Латиновића и адвоката Стевана Обренова, Врховни касациони суд је, на основу члана 491. ЗКП захтев за заштиту законитости одбио као неоснован и одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Ирина Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Бата Цветковић, с.р.

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**